

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121437964
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121437964.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Salajovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, so sídlom 851 01 Bratislava-Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. XXXX/X, XXX XX D., zastúpenej: Viktória Hellenbart, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom E. A. C. XXX/XX XXX XX D., o zaplatenie 4.217,8 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 11Csp/113/2021-259 zo dňa 02. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Lučenec č.k. 11Csp/113/2021-259 zo dňa 02. marca 2022 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** Okresnému súdu Lučenec na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 11Csp/113/2021-259 zo dňa 02.03.2022 Okresný súd Lučenec (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.217,80 € spolu s úrokom z úveru vo výške 1.367,15 €, úrokom z omeškania 188,48 € a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.181,28 € od 13.10.2020 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením (II. výrok).

1.1 Súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ nároku uplatneného žalobcom pričom uviedol, že sa žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 23.07.2021 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 4.217,80 €, úroku 1.367,15 €, úroku z omeškania 188,48 € a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.181,28 € od 13.10.2020 do zaplatenia. V podanej žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská Sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

1.2 Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 11.09.2014 Zmluvu č. 5062089533 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej

inšpekciu v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.). Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju v súlade s § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy.

1.3 S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 02.03.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 5.773,43 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.181,28 €, z riadneho úroku vo výške 1.367,15 €, z úroku z omeškania vo výške 188,48 € a z poplatkov vo výške 36,52 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe bola generovaná bankovým systémom a predstavovala aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

1.4 Žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonala ani len čiastočnú úhradu dlhu. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013 si žalobca v konaní uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.181,28 € (zo sumy dlžnej istiny) počnúc dňom 13.10.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

1.5 Uplatnený nárok súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 52, § 53 ods. 9, § 488, § 489, § 497, § 517 ods. 1 a 2, § 524, § 526 ods. 1 a 2 a § 565 Občianskeho zákonníka) a § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

1.6 Na základe vykonaného dokazovania s poukazom na vyššie citované ustanovenia mal súd prvej inštancie v spore preukázané, že postupca v súlade s ustanovením § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpil dňa 12.10.2020 na žalobcu pohľadávku zo Zmluvy v celkovej výške 5.773,43 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.181,28 €, z poplatkov vo výške 36,52 €, z riadneho úroku vo výške 1.367,15 €, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 47,97 € a z úroku z omeškania vo výške 140,51 €. Žalovanej ako dlžníkovi bolo postúpenie pohľadávky oznámené listom zo dňa 20.10.2020.

1.7 K žalovanou namietanej absencii obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd prvej inštancie uviedol, že splátka uvedená v Zmluve v celkovej výške 92,58 € nie je rozčlenená tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu sa splátka úveru započíta na istinu, úroky a iné poplatky úveru, avšak z dôvodu, že tieto sumy sa počas splácania úveru neustále menia (viď amortizačnú tabuľku č. I. 226 alebo výpis z úverového účtu č.I. 125-129), technicky tieto údaje v Zmluve nie je možné uviesť. Zároveň však poukázal na skutočnosť, že hoci žalovaná bez toho, aby si vyžiadala amortizačnú tabuľku, nemala možnosť vedieť, ako sa jej splácaním úveru bude postupne znižovať istina poskytnutého úveru, z ďalších údajov uvedených v Zmluve, ako je počet splátok (120), doba splácania (od 20.10.2014 do 20.09.2024) a celková čiastka spojená s úverom (11.108,08 €) žalovaná musela mať celkom jasnú predstavu o rozsahu jej záväzku, a to ako dlho bude splácať úver a aj o koľko na úrokoch a poplatkoch navyše úver tzv. „prepláť“ (11.108,08 € - 5.500,-€ = 5.608,08 €). Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že Zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v takom rozsahu, aby spotrebiteľ mal vedomosť o rozsahu jeho záväzku, a teda nemožno predmetnú Zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. mala žalovaná právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne, kedykoľvek počas celej doby trvania Zmluvy, ktoré právo však žalovaná nevyužila.

1.8 Súd prvej inštancie skonštatoval, že v časti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie istiny vo výške 4.181,28 € (neuhradený zostatok úveru), žalovaná preukázateľne čerpala z poskytnutého úveru čiastku 5.500,00 € a podľa predloženého výpisu z úverového účtu uhradila postupcovi celkovo sumu

4.536,42 €. Rozpis uhradených splátok žalobca uviedol vo vyjadrení zo dňa 06.10.2021. Z amortizačnej tabuľky predloženej žalobcom súd zistil, že ak by bola žalovaná zaplatila dohodnuté anuitné splátky vo výške 92,58 € v počte 120 v období od 20.09.2014 do 20.09.2024, bola by zaplatila na úrokoch z úveru dohodnutého sadzbou 14,90 % p. a. celkom 5.232,48 € a na splátkach poplatku za poistenie úveru celkovo sumu 375,55 €. Z prehľadu splácania úveru podľa predloženého výpisu z úverového účtu bolo súdom prvej inštancie zistené, že zo splátok úveru zaplatených žalovanou bolo na istinu započítaných 1.318,72 €, na úrok 3.064,24 € a na poplatok za poistenie úveru suma 153,37 €. Kontrolou zápočtu splátok úveru v období od 20.10.2014 do 20.10.2018 ako boli zaznamenané v predloženej výpise z úverového účtu súd prvej inštancie zistil, že splátky úveru boli žalobcom započítané na istinu, úroky a poplatky v súlade s amortizačnou tabuľkou. Preto dospel súd prvej inštancie k záveru, že suma zostatku neuhradeného úveru (istina) tak, ako si ju žalobca uplatnil v žalobe, bola uplatnená dôvodne ($5.500 - 1.318,72 = 4.181,28$ €).

1.9 Následne súd prvej inštancie skonštatoval, že pri zmluvnom úroku z úveru mala žalovaná počas riadneho splácania úveru uhradiť postupcovi sumu 5.232,48 € (viď amortizačná tabuľka). Počas riadneho splácania úveru (do 20.10.2018) mu na zmluvnom úroku uhradila sumu 3.064,24 €. V zmysle rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru má veriteľ nárok na zaplatenie úroku z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako odplatu poskytnutých úverov (riadneho úroku z úveru), na ktorý by veriteľ mal nárok v prípade riadneho splatenia úverov. Od tejto sumy odplaty za poskytnutie úveru je potrebné však odrátať sumu dlžníkom zaplatených úrokov z úveru počas riadneho platenia splátok úveru. Z uvedeného matematického vyjadrenia je teda zrejmé, že žalovaná mala na úrokoch z úveru uhradiť sumu 5.232,48 € a celkovo uhradila len sumu 3.064,24 €. Preto suma žalobcom uplatneného úroku z úveru vo výške 1.367,15 € bola podľa súdu prvej inštancie uplatnená tiež dôvodne. Pokiaľ ide o žalovanou namietanú zmenu výšky úrokovej sadzby, súd prvej inštancie poukázal na to, že oboznámenie žalovanej s týmito zmenami žalobca preukázal listinnými dôkazmi - listom zo dňa 01.02.2019 postupca oznámil žalovanej, že z dôvodu nepoukázania príjmu vo výške najmenej 250,00 € mesačne, jej bola odobratá zľava z úrokovej sadzby, a teda úroková sadzba úveru sa zvýšila o 1,5 % na novú výšku úrokovej sadzby 16,40 % p.a. od 12.04.2019. Následne listom zo dňa 05.03.2019 postupca oznámil žalovanej, že poistenie úveru bolo v zmysle Rámcovej poisťovnej zmluvy ukončené z dôvodu, že poplatok za poistenie nie je riadne a včas uhrádzaný. Zároveň z dôvodu zániku nároku na zľavu z úrokovej sadzby vo výške 0,50 % v dôsledku zaniknutého poistenia úveru bola úroková sadzba úveru zvýšená od 13.05.2019 na 16,90 % p.a.

1.10 Pokiaľ ide o zmluvný úrok z omeškania (v Zmluve o úvere dojednaný vo výške 5,00 % ročne z omeškaných splátok) uplatnený v žalobe vo výške 48,06 € a úrok z omeškania počítaný podľa predloženého výpisu z úverového účtu a podľa tabuľky predloženej žalobcom odo dňa vyhlásenej mimoriadnej splatnosti úveru v sume 140,51 €, aj tieto čiastky boli podľa súdu prvej inštancie jednoznačne preukázané v predloženej výpise z úverového účtu, a teda boli žalobcom uplatnené dôvodne.

1.11 Aj v prípade nároku na úhradu poplatkov vo výške 36,52 € mal súd prvej inštancie za to, že tieto položky boli zrejmé z predloženého výpisu z úverového účtu. Zaplatenie sumy poplatku za upomienku (veľmi nevhodne v sadzobníku označená ako zmluvná pokuta za omeškanie) môže žalobca dôvodne požadovať v prípade reálne vykonaného úkonu (vyhotovenie upomienky), ktorého realizáciu žalobca tiež podľa názoru súdu prvej inštancie preukázal (viď č.l. 223, 224, 225 spisu). Poplatok za poistenie úveru 4 x 3,13 € predstavoval poplatky, ktoré neboli žalovanou uhradené v rámci splácania úveru do zániku poisťovnej zmluvy (viď oznámenie o ukončení poistenia zo dňa 05.03.2019 č.l. 230). Preto aj tieto žalobou uplatnené sumy považoval súd prvej inštancie za uplatnené dôvodne.

1.12. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie žalobe vyhovel čo do zaplatenia sumy 4.217,80 € (istina 4.181,28 € + poplatky 36,52 €), ako aj uplatneného úroku z úveru vo výške 1.367,15 € a úroku z omeškania 188,48 €. V súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny 4.181,28 € počnúc od 13.10.2020 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) do zaplatenia, nakoľko mal za to, že omeškanie žalovanej nastalo aj skôr ako dňom 13.10.2020.

1.13 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.Z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Skonštatoval, že žalobca mal v konaní plný úspech, a preto má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu, pričom rozsudok súdu prvej inštancie napadla v oboch jeho výrokoch a žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanú zaviazhe k úhrade sumy v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi neprizná náhradu trov konania. Žalovaná podala odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písmeno e/, f/, g/ a h/ CSP.

3. Žalovaná odvolacie dôvody podľa § 365 od s.1 písm. e/ a g/ CSP (nevykonanie navrhnutých alebo prípustných dôkazov) odôvodnila tým, že sa súd prvej inštancie dôsledne neriadil tým, že v spotrebiteľských sporoch je povinný vykonať aj z vlastnej iniciatívy dôkazy, ktoré by slabšia strana nenavrhol, ale ktoré prispievajú k náležitému zisteniu skutkového stavu, o to viac, ak majú preukázať opodstatnenosť obrany slabšej sporovej strany.

3.1 Žalovaná namietala, že žalobca relevantným a právne nespochybniteľným spôsobom nepreukázal, že pristúpil k Rámcovej poisťnej zmluve na základe Zmluvy uzatvorenej so žalovanou, a že poukazoval mesačné splátky odpočítavané z jednotlivých plnení žalovanej vo výške 3,13 € poisťovni. Ďalej namietala, že žalobca označil vo svojom vyjadrení adresu webovej stránky, kde je Rámcová poisťná zmluva dostupná a súd prvej inštancie ju cituje v bode 9 na strane 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Rámcová poisťná zmluva sa však nestala súčasťou súdom vykonaných listinných dôkazov. Odkaz na webovú stránku žalovaná nepovažovala za pripojenie alebo vykonanie dôkazu. Navyše, keď sa žalovaná chcela oboznámiť s obsahom Rámcovej poisťnej zmluvy, ku ktorej mal postupca pristúpiť, cez link na stránku uvedený žalobcom a citovaný súdom prvej inštancie sa nedal dohľadať žiaden dokument. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa bol súd prvej inštancie oboznámil s obsahom Rámcovej poisťnej zmluvy. Žalovaná však nenamietala len to, že nebol preukázaný obsah poisťnej zmluvy, teda, či je zhodný s tým, čo bolo dohodnuté v Zmluve, ale aj to, že nebolo preukázané, že k nej postupca na základe Zmluvy pristúpil a aká bola dojednaná výška poisťného plnenia medzi poisťovňou a postupcom. Súd prvej inštancie mal z prehľadu splátok úveru realizovaných žalovanou preukázať, že táto zaplatila z titulu poistenia sumu 375,55 €. Ak táto čiastka nebola oprávnené započítaná na platbu poisťného, mala byť podľa nej započítaná na splátku istiny alebo úroku, preto toto dokazovanie žalovaná považovala za dôležité pre rozhodnutie vo veci samej.

3.1 Žalovaná namietala aj skutočnosť, že k zmene výšky zmluvného úroku z dojednanej sumy 14,90 % ročne na úrok vo výške 16,40 % a následne 16,90 % ročne došlo bez toho, že by jej to žalobca oznámil. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listami, ktoré mal postupca poslať žalovanej 01.02.2019 a 13.05.2019, žalobca však nepreukázal, že tieto listy odoslal žalovanej a žalovaná túto skutočnosť namietala. Súd prvej inštancie bez vykonania dokazovania tomuto uveril.

4. Žalovaná odvolací dôvod podľa § 365 odsek 1 písmeno f/ CSP (nesprávne skutkové zistenia) odôvodnila tým, že z obsahu Zmluvy súd prvej inštancie zistil, že žalovanej bola poskytnutá suma 5.500,00 €, čo predstavuje istinu pohľadávky žalobcu. Spoločne s dojednaným zmluvným úrokom vo výške 14,90 % ročne, mala zaplatiť úver a zmluvný úrok 120 mesačnými splátkami vo výške 92,58 €, čo činí spolu 11.109,60 € (120 x 92,58). Súd prvej inštancie ďalej zo Zmluvy konštatoval, že celková čiastka, ktorú mala žalovaná splatiť bola vo výške 11.108,08 € a nie suma 11.109,60 €. Namietla, že súd prvej inštancie neuviedol, ako tento rozdiel vo výške 1,52 € vyhodnotil.

4.1 Žalovaná ďalej namietala, že z vykonaného dokazovania, znením Zmluvy a VOP nemohol mať súd prvej inštancie za preukázané, že mesačná splátka 92,58 € je spoločne splátkou istiny, úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov. Žalovaná poukázala na to, že prílohou úverovej zmluvy, ktorú predložil žalobca boli „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, v ktorých sa vyslovene uvádza ku kolónke „splátky a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať: a) výška istiny 92,58 €, splatnosť prvej splátky istiny: 20.10.2014, počet splátok istiny: 120, periodicita a splatnosť splátok istiny: mesačne k 20-temu dňu v mesiaci, konečná splatnosť úveru: 20.09.2024; b) splatnosť úrokov a poplatkov : úroky za príslušné úrokové obdobie a poplatky vypočítané do dňa prvej splátky úveru sú prvý krát splatné ku dňu splatnosti prvej splátky úveru, následne vždy v periodicite a termíne splátok úveru“.

Znenie textu Zmluvy a tejto prílohy žalobkyňa považovala prinajmenšom neurčité a nejednoznačné. V každej osobe údaj v prílohe o tom, že plátka istiny je 92,58 €, musí podľa nej vyvolať dojem, že sa jedná o výšku splátky istiny a neevokuje dojem, že táto zahŕňa aj úrok, úrok z omeškania a iné platby. Z takéhoto znenia Zmluvy, za ktoré v plnom rozsahu zodpovedá postupca, podľa žalovanej nevyplýva právo veriteľa rozpočítať platby žalovanej celkovo vo výške 4.536,42 €, namiesto splátky istiny, primárne na riadny úrok vo výške 3.064,24 € a na istinu len vo výške 1.318,72 €, na zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,09 € a poplatky vo výške 153,37 €. Tvrdila, že zo žiadneho zmluvného dojednaní sa nemohla dopátrať toho, akým kľúčom a akým spôsobom bude veriteľ rozpočítavať jej mesačné platby, ktoré v Zmluve boli označené jednoznačne a výlučne za platby na istinu. Na tom nemení nič ani to, že žalovaná v mesačných výpisoch z účtu videla, že splátka platená ako istina je bankou rozpočítavaná na istinu, úrok a úrok z omeškania a poplatky.

4.2 Zo znenia žaloby, ale aj rozsudku súdu vyplýva, že zostatok zmluvného úroku, ktorý bol žalobou uplatnený vo výške 1.367,15 € a je označovaný za úrok „riadny“ je uplatnený bez úroku z omeškania k tejto sume, hoci aj s touto sumou má byť žalovaná v omeškani. Dôvodom podľa žalovanej môže byť, že súdy nie vždy akceptujú, aby bol dlžník zaviazaný platiť úroky z omeškania z úrokov, a v takomto prípade je pre veriteľa výhodnejšie, aby si platby dlžníka účtoval najprv na úroky a potom na istinu, pretože ak v priebehu času nastane omeškania dlžníka so splácaním úveru, zostane veriteľovi zachované právo na vyšší úrok z omeškania počítaný z takmer nesplatennej istiny, napriek tomu, že úrok bol uhradený už takmer vo výške reálne požičanej sumy. Súd prvej inštancie sa podľa žalovanej nevysporiadal ani s rozporom, ktorý vyplýva z vykonaných dôkazov a tvrdení žalobcu, a vlastného záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaná musela vedieť, že z poskytnutého úveru 5.500,00 € „preplatí 5.608,08 €“, hoci súčet podľa žalobcu zaplatených úrokov a žalobou uplatnených úrokov činí 4.431,39 € (1.367,15 € uplatnené žalobou + 3.064,24 odrátané z jednotlivých splátok úveru). Na tieto námietky a skutočnosti žalovaná poukázala preto, lebo namietala, že Zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“, čo by malo viesť k záveru o tom, že súd vyhlási úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

4.3 Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku podľa žalovanej nedáva odpoveď na jej námietku, že boli porušené ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., pretože z obsahu úverovej zmluvy nevyplýva, že istina úveru sa amortizuje, na čo nadväzuje možnosť dlžníka požiadať o amortizačnú tabuľku. Pokiaľ právny predchodca žalobcu nepredložil znenie amortizačnej tabuľky žalovanej pri podpise zmluvy, porovnávanie údajov tvrdených žalobcom v žalobnom návrhu s listinou, označenou ako amortizačná tabuľka, ktorá listina je interným dokumentom jednostranne vyhotoveným právnym predchodcom žalobcu, nie je podľa žalovanej vykonaním dokazovania overením skutočností iným dôkazom, je to akceptovanie tvrdenia žalobcu bez potreby vykonať ďalšie dokazovanie, pretože súd overuje tvrdenie žalobcu len z dôkazu, ktorý produkoval predchodca žalobcu ako interný dokument. Záver súdu prvej inštancie o tom, že zaúčtovanie splátok úveru na istinu a príslušenstvo je v súlade s amortizačnou tabuľkou, nie je podľa žalovanej dôkazom o tom, že amortizačná tabuľka bola v rovnakom znení súčasťou zmluvne dojednaných podmienok.

4.4 Nesprávny je podľa žalovanej aj skutkový a právny záver súdu prvej inštancie v tom, že žalovaná platne dojednala so žalobcom úrok z omeškania vo výške 8,00 € za poslanie upomienky. Na námietku žalovanej, že absentuje písomné dojednanie strán o zmluvnej pokute, žalobca uviedol, že k platnému dojednaniu malo dôjsť tým, že právny predchodca žalobcu „premenoval“ poplatok za upomienku na zmluvnú pokutu. Žalovaná namietla, že takýmto spôsobom nemôže dôjsť k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty. Namietala aj záver súdu prvej inštancie o tom, že sa jedná o nevhodné pomenovanie upomienky ako zmluvnej pokuty, ktorý záver je v rozpore s tvrdením žalobcu, je úvahou súdu nad rámec vykonaného dokazovania a úvahou jednoznačne v prospech žalobcu a neprospech žalovanej. Súd prvej inštancie dospel podľa žalovanej k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď mal za preukázané, že žalovanej boli 3 upomienky riadne doručené, hoci to žalobca nepodložil žiadnym dôkazom, predložil len text upomienky, nie však dôkaz o jej doručení druhej strane.

4.5 Súd prvej inštancie podľa žalovanej vyvodil nesprávny skutkový záver z vykonaného dokazovania aj v tom, že uznal, že postupca oprávnenne započítal zo splátok sumu 153,37 € na poplatky, keď túto

súd prvej inštancie stotožnil s platbami na poisťné, hoci tie boli v priebehu zmluvného vzťahu uhradené v inej výške.

5. Žalovaná odvolací dôvod podľa § 365 odsek 1 písmeno h/ CSP odôvodnila tým, že nielen s ohľadom na vyššie uvedené nesprávne skutkové zistenia súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď priznal žalobcovi právo na úhradu celej žalobou uplatnenej pohľadávky, a zmluvné podmienky neposúdil tak, že tieto vedú k právnomu záveru, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

5.1 Nesprávne právne posúdenie sa podľa žalovanej týka aj uznania právneho základu uplatnenej zmluvnej pokuty, ktorá nebola dojednaná platne.

5.2 Za nesprávne právne posúdenie žalovaná považovala aj uznanie nároku na zápočet mesačných splátok na poisťné, ak súd prvej inštancie nemal za preukázané, že postupca aj v prípade žalovanej pristúpil k Hromadnej poisťnej zmluve a poisťné poukazoval poisťovni, pretože hoci sa v Zmluve uvádza, že dlžník jej podpisom pristupuje k Rámcovej poisťnej zmluve, Zmluvu neuzatvoril aj s poisťovňou.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že Rámcová poisťná zmluva je voľne dostupná na webovom sídle postupcu. S poukazom na rozsudok SD EÚ pod sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016 a rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23CoCsp/46/2021 z 26.10.2021 uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere môže byť tvorená viacerými listinami, právnym putom previazanými komponentmi, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom (t.j. až ako celok tvoria zmluvu o spotrebiteľskom úvere), pričom sa nevyžaduje osobitný podpis zmluvných strán na každej z nich. Opätovne poukázal na to, že návrh žalovaného na vykonanie dokazovania preukázaním, že platby za poisťné boli poukazané poisťovni za nadbytočné, nevhodné a irelevantné pre výsledok konania. Žalovaná podľa neho nijakým spôsobom neuviedla, ako by malo predloženie tohto dôkazu ovplyvniť výsledok konania. Tvrdenia žalovanej o absencii údajov o termíne splátok a v akej časti sa jednotlivé splátky majú použiť na úhradu istiny a úrokov žalobcu považoval za nesprávne a poukázal na konštantnú judikatúru NS SR v tejto veci. Z uvedených dôvodov žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na to, že už predložil aj „Plán splátok - amortizačná tabuľka“, z ktorej je zrejme, ako mali byť splátky započítané a tiež je z nej zrejme, v akej výške mala žalovaná mesačne plniť. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

7. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na podanom odvolaní a jeho dôvodoch.

7.1 K námietke o nepripojení Rámcovej poisťnej zmluvy uviedla, že pri zadaní žalobcov uvádzanej internetovej adresy sa jej objaví správa „404- Error“ a následne pri zadaní adresy do vyhľadávača sa objaví odkaz na 159 dokumentov. Namietala, že žalobca v rámci dokazovania ani nepovažoval za potrebné označiť, ktorý z dokumentov, ktorý sa objaví pod zadanou adresou sa vzťahuje na žalovaný prípad. Ak sa do vyhľadávača zadá Rámcová poisťná zmluva, objavia sa desiatky dokumentov. Takýmto spôsobom žalobca podľa nej nemôže uniesť dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje. Ďalej poukázala na to, že jej námietky neboli nijakým spôsobom vyvrátené, sú dôvodné a suma 375,55 € mala byť započítaná na splátku istiny, nie na platby poisťného.

7.2 V súvislosti s námietkou o absencii údajov o termíne splátok a o rozdelení splátok na istinu a príslušenstvo žalovaná poukázala na to, že obsah zmluvného vzťahu dotvárajú k Zmluve patriace a žalovanej odovzdané a ňou podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré podrobnejšie rozvádzajú článok I. Zmluvy tak, že a) žalovaná mala splácať istinu vo výške 92,58 € a b) absentuje údaj o výške splátky úroku. Namietala, že ak sa čiastka jednoznačne označí za splátku istiny, nemožno ju súčasne považovať aj za splátku úroku. Platí, že výška úroku, ktorý sa mal splátkou splácať nebola stanovená ani len všeobecne. Zmluva je preto v tejto časti podľa nej neurčitá a nezrozumiteľná. Zo Zmluvy a vykonaného dokazovania vyplývajú aj ďalšie nepresnosti, na ktoré žalovaná podrobne poukázala v odvolaní a žalobca ich ani vo svojom vyjadrení nevyvrátil.

7.3 Žalovaná ďalej poukázala aj na to, že žalobca nereagoval ani na absenciu dôkazov o doručení oznámenia o zmene výšky úveru, doručenia upomienok, preto žalovaná považuje tieto odvolacie námietky za dôvodné. Žalovaná zotrvala aj na námietkach spojených s amortizačnou tabuľkou.

8. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovanej uvedenými v podanom odvolaní, napadnutý rozsudok považoval za správny, riadne odôvodnený a navrhol ho potvrdiť.

9. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP (a contrario), rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplata istiny 4.217,80 €, úroku 1.367,15 €, úroku z omeškania 188,48 € a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.181,28 € od 13.10.2020 do zaplata titulum splnenia záväzku v zmysle Zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou a jeho právnym predchodcom (postupcom), pričom nebolo sporné, že je jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť celú žalovanú istinu a žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Žalovaná podaným odvolaním navrhovala odvolaciemu súdu, aby „zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanú zaviazal k úhrade sumy v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi neprizná náhradu trov konania“. Odvolací súd konštatuje, že nie je viazaný odvolacím návrhom (§ 381 CSP), no v dôsledku koncentrácie odvolacieho konania je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 379 CSP) a rozsahom podaného odvolania (§ 380 CSP). Pre odvolací súd nie je relevantné, či odvolateľ navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť, ale to, aké pochybenia zistí v rozsahu odvolacích dôvodov, ako aj vlastným prieskumom pri preskúmaní procesných podmienok.

S prihliadnutím na obsah podaného odvolania a v ňom uvedené odvolacie dôvody možno ustáliť, že podané odvolanie smeruje proti obidvom výrokom napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, a to z dôvodu, že: súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. písm. f/ CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. písm. g/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. písm. h/ CSP).

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď skonštatoval, že Zmluva mala všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vrátane náležitosti podľa písm. k/ uvedeného ustanovenia, ktorou je „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“, čo napokon podľa nej viedlo aj nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie spočívajúcemu v jeho závere, že Zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozsahu, aby spotrebiteľ mal vedomosť o rozsahu jeho záväzku.

14. V súvislosti s uvedenou námietkou odvolací súd uvádza, že od veriteľa (postupcu) nemožno požadovať, aby v Zmluve, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou podľa zákona č. 129/2010 Z.z., uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, za použitia eurokonformného výkladu je potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa, neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke (ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na záver uvedený Uznesení NS SR sp. zn. 2Cdo/236/2020 zo dňa 27.10.2021, v zmysle ktorého „Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky (t. j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia zodpovedá účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. Apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti C. K. z 9. novembra 2016 (ďalej aj „rozsudok ESD“ alebo „Rozsudok“) a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Pokiaľ teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivéj zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku.“ Z vykonaného dokazovania uskutočneného súdom prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že splátka bola v Zmluve dojednaná v celkovej výške 92,58 €, pričom v zmysle Zmluvy mal postupca povinnosť na požiadanie žalovanej ako dlžníka bezodplatne jej vyhotoviť výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky.

15. Pokiaľ ide o žalovanou namietaný rozpor medzi znením Zmluvy a formuláru „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ odvolací súd konštatuje, že podstatným dôkazom o obsahu zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi žalovanou a postupcom je Zmluva, príslušné úverové podmienky a VOP postupcu, Sadzobník a podmienky v zmysle Zverejnenia, s ktorými bola žalovaná oboznámená a zaväzovala sa ich dodržiavať. V zmysle nich právny postupca, ako veriteľ, poskytoval žalovanej, ako dlžníkovi, splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v Zmluve a po splnení podmienok v nej uvedených, a to takým spôsobom, že pripísal peňažné prostriedky v prospech účtu žalovanej uvedeného v Zmluve. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutočňovalo formou splátok žalovanej, keď žalovaná pohľadávku z úveru (skladajúcu sa z istiny, jej súčastí a príslušenstva) splácala pravidelnými splátkami s dohodnutou periodicitou. Úroky z poskytnutého úveru a dohodnuté poplatky boli splatné v periodicite a v termíne splátky. Pri splácaní pohľadávky z úveru sa z došlých súm uhrádzali jednotlivé záväzky žalovanej v tomto poradí: splatné poplatky a náklady postupcu súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky z prečerpania úroky (všetky v poradí od najskôr splatného) a istina úveru. Obsahom formulára bolo poskytovanie informácií v zmysle § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli potrebné na to, aby žalovaná ako spotrebiteľ, bola schopná posúdiť, či navrhovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá jej potrebám a jej finančnej situácii, no nestanovoval rozsah vzájomných práv a povinností zmluvných strán zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Možno teda zhrnúť, že argumentácia žalovanej v zmysle ktorej suma 92,58 € predstavovala len splátku istiny, nemá oporu v uzatvorenej Zmluve, pretože nezohľadňuje ostatné zmluvné podmienky dojednaného spotrebiteľského úveru ako je výška úveru, počet splátok a dohodnuté úročenie úveru.

16. Tvrdenie žalovanej o nesprávnom skutkovom zistení súdu prvej inštancie spočívajúcom v nevysporiadaní sa so sumou 1,52 € vzniknutou ako rozdiel medzi súčinom počtu 120 splátok a splátky v sume 92,58 € (spolu 11.109,60 €) a sumou 11.108,08 € uvedenou v Zmluve ako celková čiastka spojená s úverom (t.j. náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úver v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.), predstavuje neprípustnú novotu v odvolacom konaní, ktorú žalovaná neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže uvedená odvolacia námietka nemá charakter žiadneho z dôvodov predpokladaných ustanovením § 366 CSP, nie je prípustná, a preto sa ňou odvolací súd nemôže

zaoberať. Napriek tomu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade zo žalobcom predloženej zmluvnej dokumentácie sa javí, že výška poslednej splátky bola tvorená len zostatkom pohľadávky postupcu, čo vyplýva aj zo žalobcom predloženej amortizačnej tabuľky.

17. Ako dôvodnú odvolací súd posúdil námietku žalovanej, v ktorej namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam z dôvodu, že žalobca nepreukázal odoslanie listín zo dňa 01.02.2019 a 13.05.2019 postupcom žalovanej, pričom na základe týchto listín malo dôjsť k informovaniu žalovanej o zmene výšky úrokovej sadzby jej poskytnutého spotrebiteľského úveru. Oboznámenie žalovanej so zmenami úrokovej sadzby mal súd prvej inštancie uvedenými listinami za preukázané, a to napriek tomu, že žalovaná ho počas súdneho konania spochybnila a požadovala jeho preukázanie. Hoci zmenou úrokovej sadzby a obdobie od kedy bola zmena účinná bol právny predchodca povinný oznámiť žalovanej, samotné listiny oznámení bez dôkazu o ich doručení žalovanej, splnenie tejto povinnosti nepreukazujú. V prípade oznámení o zmene výšky úrokovej sadzby sa jedná o jednostranné právne úkony právneho predchodcu žalobcu, pri ktorých sa vyžaduje, aby sa dostali do dispozičnej sféry adresáta, t.j. žalovanej. Žalobca v danom prípade neunesol dôkazné bremeno oboznámenia žalovanej so zmenami úrokovej sadzby, nakoľko nepreukázal dôjdenie predmetných listín do dispozičnej sféry žalovanej. Uvedené závery možno vzťahovať aj na doručovanie upomienok, zaplatenia poplatkov (zmluvnej pokuty) za realizáciu ktorých sa žalobca taktiež v konaní domáhal. Vplyv tejto skutočnosti na platnosť zmeny výšky úrokovej sadzby bude musieť v novom rozhodnutí vyhodnotiť súd prvej inštancie a to s prihliadnutím na zmluvnú úpravu právneho vzťahu sporových strán a platnú právnu úpravu týkajúcu sa spotrebiteľských zmlúv.

18. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku skonštatoval, že sumy poplatkov v celkovej výške 36,52 € boli žalobcom uplatnené dôvodne. Listinami na č.l. 223 až 224 mal za preukázané reálne vykonanie úkonu vyhotovenia upomienok, a preto žalobcovi priznal nárok na zaplatenie poplatku za upomienku (v Sadzobníku označeného ako Zmluvná pokuta za omeškanie) vo výške 3 x 8,00 € (spolu 24,00 €) a žalobcovi priznal aj nárok na zaplatenie poplatkov za poistenie úveru neuhradených do zániku poisťnej zmluvy vo výške 4 x 3,13 € (spolu 12,52 €).

20. Poplatok za upomienku bol v Zmluve dohodnutý vo výške 25,00 € za každú vystavenú upomienku. Takto určený poplatok nemá oporu v Občianskom zákonníku, v zmysle ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka za príslušenstvo pohľadávky považuje len skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky a nie paušálne určenú sumu poplatku. V zmysle uvedeného výška poplatku za upomienky musí zodpovedať jednak povahe spoplatneného úkonu a zároveň skutočným nákladom veriteľa na jeho vykonanie, v opačnom prípade umožňuje veriteľovi získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky veriteľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou postupcu predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie veriteľa v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce, preto s uvedenými poplatkami sa spája záver o ich neprijateľnosti.

21. Počas trvania zmluvného vzťahu sporových strán právny predchodca žalobcu poplatok za upomienku jednostranne prekvalifikoval na zmluvnú pokutu za omeškanie (vo výške 8,00 €). Odvolací súd považuje predmetné dojednanie zmluvnej pokuty za absolútne neplatné a neúčinné z dôvodu, že dohodu o zmluvnej pokute nemožno akceptovať ako súčasť žalovanou nepodpísaného Sadzobníka jednostranne meneného postupcom. V zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvná pokuta musí mať pre svoju platnosť písomnú formu. Na platné dohodnutie zmluvnej pokuty je tak potrebná písomná dohoda zmluvných strán, v ktorej bude špecifikované porušenie zmluvnej povinnosti, ktoré je zabezpečené zmluvnou pokutou ako aj výška alebo spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty. Nedodržanie písomnej formy právneho úkonu je s poukazom na § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodom absolútnej neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Nakoľko predmetná zmluvná pokuta nebola predmetom konsenzu zmluvných strán, žalovaná ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred postupcom formulovaného dojednania o zmluvnej pokute, ani možnosť dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty alebo jej vypustenie zo Sadzobníka, a preto takto

stanovenú zmluvnú pokutu nemožno považovať za individuálne dojednanú, hoci ide o dojednanie, ktorým žalovaná ako spotrebiteľ zhoršila svoje zmluvné postavenie. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvoláciu námietku nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajúceho v uznaní právneho základu zmluvnej pokuty vyhodnotil ako dôvodnú.

22. Pokiaľ ide o poplatok za poistenie k úveru, tento bol v zmysel Zmluvy dojednaný vo výške 3,13 € mesačne a žalovaná sa ho zaviazala platiť v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Súhlas s poistením úveru žalovaná vyjadrila v časti II. Zmluvy, v ktorej prejavila záujem zabezpečiť plnením z toho poistenia pohľadávku postupcu, pričom vyhlásila, že a oboznámila Rámcovou poistnou zmluvou a na jej základe vyslovila svoj súhlas s poistením počas trvania Zmluvy. Dojednanie poistenia k úveru ako aj jeho zánik ovplyvňovali výšku úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru (Oznámenie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 05.03.2019 č.l. 230). V súvislosti s poistením úveru žalovaná v odvolaní namietla, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal, že pristúpil k Rámcovej poistnej zmluve ani to, že preukazoval žalobou uplatnené mesačné splátky vo výške 3,13 € poisťovni. Namietala, že súd prvej inštancie k tomuto nevykonal žiadne dokazovanie a v konaní nebol preukázaný obsah Rámcovej poistnej zmluvy a ani dojednaná výška poistného plnenia. Z obsahu súdneho spisu pritom vyplýva, že žalovaná v priebehu konania v súvislosti s namietaním oprávnenosti účtovania poplatkov za poistenie navrhovala, aby súd prvej inštancie vykonal dokazovanie obsahom Rámcovej poistnej zmluvy, ako aj dokazovanie na preukázanie, že mesačné platby, ktoré jej boli strhávané zo splátky úveru vo výške 3,13 €, boli poukázané poisťovni a to vrátanie platieb, ktoré boli poisťovni poukázané po tom, ako prestala splácať úver. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku s uvedenými dôkaznými návrhmi žalovanej nevyšporiadal, navrhované dôkazy nevykonal a ich nevykonanie nijakým spôsobom neodôvodnil.

23. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR. V civilnom sporovom konaní sa skutkový stav zisťuje procesným postupom stanoveným CSP. Súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom. Súd vykonáva dôkazy zásadne na pojednávaní. Súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie sporových strán. CSP vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov majú byť súčasťou rozsudku. Procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch na vykonanie dokazovania rozhodnúť a v prípade pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo a z akých dôvodov tak neurobil. Súd prvej inštancie sa v bode 23. tohto rozhodnutia uvedenými návrhmi žalovanej na vykonanie dokazovania opomenul vysporiadať. Pokiaľ súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy a nevyvodil z nich skutkové zistenia, bolo jeho povinnosťou aspoň stručne odôvodniť, z akého dôvodu tak neurobil.

24. Rovnako opomenul dať odpoveď na žalovanou počas konania dôvodne vznesené otázky týkajúce sa platnosti žalovanou uzatvoreného poistenia úveru. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatneným nárokom a obranou proti takému uplatneniu. Rozhodnutie súdu musí teda obsahovať dostatočné a presvedčivé dôvody, na ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa pritom môže meniť v závislosti od povahy veci, lebo je len logické, že každá vec (spor) sa vyznačuje individuálnymi okolnosťami a tomu sa musí prispôbiť aj odôvodnenie rozsudku. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, či navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako tak nie je nutné, aby na každý (aj na pre rozhodnutie bezvýznamný) argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak ale ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v súlade s uvedeným

nepostupoval. Z uvedených dôvodov v preskúmvanej veci došlo podľa názoru odvolacieho súdu k zásahu práva na spravodlivý proces žalovanej postupom súdu prvej inštancie tým, že nevykonanie navrhovaných dôkazov nijakým spôsobom neodôvodnil a svoje rozhodnutie v časti priznania nároku na zaplatenie poplatkov žalobcovi náležite neodôvodnil. Uznanie nároku na zápočet časti mesačných splátok na poistenie v dôsledku uvedených pochybení súdu prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako predčasné.

25. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil z dôvodov uvedených v bodoch 17. až 21. tohto rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom bude súd prvej inštancie postupovať popísaným spôsobom, t.j. procesným prípustným postupom za súčasného zachovania procesných práv všetkých sporových strán náležite zistí skutkový stav, tento následne právne posúdi a nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP s tým, že svoju pozornosť zamiera na presvedčivé zdôvodnenie nového rozhodnutia, v ktorom sa v potrebnom rozsahu vysporiada so všetkými právne relevantnými námietkami oboch strán sporu.

26. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).